

Pécsi Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság
Bhar.II.44/2016/5. szám

A Pécsi Ítéltábla Péccsett, a 2017. évi március hó 10. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

végzést:

A harmadfokú bíróság a hűtlen kezelés büntette miatt **a vádlott** ellen indított büntetőügyben a Pécsi Törvényszék 2.Bf.73/2016/8. számú végzését helybenhagyja.

Indokolás

A másodfokú bíróság végzése ellen a pótmagánvádló élt fellebbezéssel az eljárás megszüntetése miatt.

A nyilvános ülésen a pótmagánvádló jogorvoslati kérelmét változatlan tartalommal fenntartotta, a védő a másodfokú végzés helybenhagyására tett indítványt.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott határozatot a büntető eljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárással együtt bírálta felül abból a szempontból is, hogy az első- és másodfokú bíróságok az eljárási szabályokat megtartották-e, valamint, hogy a másodfokú határozat megalapozott-e. Ugyanakkor a másodfokú végzés tartalmára figyelemmel a harmadfokú bíróságnak valódi döntési lehetősége a törvényszéki határozat hatályon kívül helyezésének (Be.399.§ (2) bekezdés b) pont, utalással a Be.373.§ (1) bekezdésének II/e) pontjára), illetve helybenhagyásának kérdésében volt.

A harmadfokú bíróság a felülbírálat során arra a következtetésre jutott, hogy helyesen járt el a másodfokú bíróság, amikor megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényes vád hiányában járt el.

A Be.2.§ (2) bekezdése értelmében törvényes a vád, ha a vádemelésre jogosult a bírósághoz intézett indítványában meghatározott személy pontosan körülírt, büntetőtörvénybe ütköző cselekménye miatt a bírósági eljárás lefolytatását kezdeményezi.

Az ebben a körben kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a *büntetőtörvénybe ütköző, pontosan körülírt cselekmény* feltételének a vádindítvány akkor felel meg, ha az abban szereplő történeti tényállás hiánytalanul tartalmazza valamely bűncselekmény tényállási elemeinek megfelelő konkrét tényeket (BH 2009.140.).

Helytállóan hivatkozott a másodfokú bíróság arra, hogy a vádindítványban a vádlott terhére rótt magatartás az 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.), illetve a 2012. évi C. törvény (Btk.) egyetlen törvényi tényállását sem meríti ki.

A régi Btk.319.§ (1) bekezdésében meghatározott hűtlen kezelés bűncselekményét az követi el, akit idegen vagyon kezelésével bíztak meg, és ebből folyó kötelességének megszegésével vagyoni hátrányt okoz. A vádindítványban foglalt tényállásból azonban teljességgel hiányzik annak megjelölése, hogy melyek voltak azok a vagyonkezelői kötelezettségek, amelyek a vádlottat terhelték, ezeket miképpen szegte meg, illetve a kötelességszegéssel okozati összefüggésben miként érte a pótmagánvádlót vagyoni hátrány. Következésképpen a vádindítványban leírt tényállás a hűtlen kezelés bűntettének megállapítására eleve alkalmatlan volt.

Egyébiránt helyesen észlelte már az elsőfokú bíróság is, hogy a vádindítványban foglaltak legfeljebb a régi Btk.317.§ (1) bekezdésében meghatározott bűncselekményként minősülhetnek volna, mely szerint aki a rábízott idegen dolgot jogtalanul eltulajdonítja, vagy azzal sajátjaként rendelkezik, sikkasztást követ el. A vádindítványban szereplő történeti tényállás azonban nem tartalmaz olyan konkrét tényeket sem, melyek szerint a vádlott a pótmagánvádló rábízott pénzét jogtalanul eltulajdonította, vagy azzal sajátjaként rendelkezett volna. Önmagában ugyanis az elszámolás elmulasztása sem a jogtalan eltulajdonítással, sem pedig a sajátjakénti rendelkezéssel nem azonosítható, és legfeljebb magánjogi követelés alapja lehet. (Az sem tud elszámolni a rábízott pénzzel, akitől azt ellopják, aki azt elveszíti stb.)

A fentiek alapján tehát helyesen hivatkozott arra a másodfokú bíróság jogorvoslattal megtámadott végzésében, hogy a Be.2.§ (2) bekezdése szerinti törvényes vád követelményeinek a pótmagánvádló vádindítványa nem felel meg.

Helytállóan utalt arra is, hogy a vádindítvány nem tartalmazza azokat az indokokat sem, amelyek alapján a pótmagánvádló a nyomozás megszüntetése ellenére a bírósági eljárás lefolytatását indítványozta. A Be.230.§ (2) bekezdése értelmében ugyanis a pótmagánvádló indokolási kötelezettsége körébe tartozik, hogy a feljelentés elutasítása, a nyomozás megszüntetése, vagy a vádemelés részbeni mellőzése ellenére miért indítványozza a bírósági eljárás lefolytatását.

Tekintettel arra, hogy a vádindítvány csak jogi képviselet mellett nyújtható be, a jogi szakvizsgálóval rendelkező ügyvédtől pedig elvárható, hogy ismerje és tartsa be a vádindítvány benyújtására vonatkozó törvényi feltételeket, e feltétel hiánya is okot adhat a vádindítvány elutasítására, mivel a törvény a vádindítvány tartalmi kellékei között említi. Ezért – hiánya esetén – a vádindítvány nem felel meg a törvényben előírt követelményeknek (90. BK vélemény I/4. pontja).

A pótmagánvádas eljárás keretében az elsőfokú bíróságnak elsődlegesen abban a kérdésben kellett volna állást foglalnia, hogy a bírósági eljárás lefolytatásának alaki (eljárásjogi) feltételei fennállnak-e. Ezek hiányában a vádindítványt el kellett volna utasítania, nem kerülhetett volna sor tehát a büntetőjogi felelősség anyagi jogi megalapozottságának vizsgálatára.

Ezért helyes volt a másodfokú bíróság részéről az elsőfokú bíróság ítéletének a Be.373.§ (1) bekezdés I/c. pontja alapján történő hatályon kívül helyezése és az eljárás megszüntetése.

Következésképp a pótmagánvádló fellebbezése nem volt megalapozott.

Mindezekre tekintettel – miután egyéb rendelkezései is törvényesek – a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság fenti végzését a Be.397.§-a alapján helyes indokainál fogva helybenhagyta.

Pécs, 2017. március 10.

Dr. Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr. Hudvágner András s.k. előadó bíró, Dr. Túri Tamás s.k. bíró

A Pécsi Törvényszék 2.Bf.73/2016/8. számú végzése a Pécsi Ítéltábla Bhar.II.44/2016/5. számú végzése folytán a 2017. évi március hó 10. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő